
تاثیر یک جلسه درس تربیت بدنی دانشگاه‌ها بر غلظت CD3, CD4, CD8 و CBC پلاسما

دکتر فرح نامنی^۱

ص ص: ۱۳۷-۱۲۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۳/۱۵

تاریخ تصویب: ۱۳۹۱/۸/۲۰

چکیده

لکوسیت‌ها واحدهای حرکتی دستگاه ایمنی بدن هستند که امکان دارد آزادانه در جریان خون گردش کنند یا در نقاطی که جریان خون نسبتاً آهسته است، به دیواره عضلانی اندوتلیوم متصل شوند و به طور متداوم با تغییر پذیری، دوباره به جریان خون بازگردند. این فرایند تحت تاثیر تحریکات مناسب همچون، فعالیت ورزشی قرار دارد. هدف از پژوهش حاضر بررسی تاثیر یک جلسه درس تربیت بدنی بر تغییرات CD3, CD4, CD8 و CBC پلاسمای دانشجویان است. نمونه آماری ۴۰ نفر از دانشجویان غیر رشته تربیت بدنی با مشخصات توصیفی (میانگین وزن ۶۹/۹۹ ± ۵۷/۲۵ کیلوگرم، قد ۱۶۱/۴۵ ± ۲/۷۱ سانتیمتر و حداکثر اکسیژن مصرفی بیشینه ۲/۷۵ ± ۳۴/۱۸ میلی لیتر بر کیلوگرم در دقیقه) بودند که یک جلسه درس تربیت بدنی را در ۷۵ دقیقه با ۶۵-۵۰ درصد اکسیژن مصرفی بیشینه انجام دادند. پیش از فعالیت، خطرهای احتمالی به تمام آزمودنی‌ها بازگو شد و از آنها رضایتمانه کتبی گرفتند. پیش، بلافاصله پس و ۶ ساعت پس از اجرای برنامه یک جلسه درس تربیت بدنی، نمونه‌های خون گرفته شد. پس از جداسازی سلول‌های خون از پلاسما انجام آن و دردمای ۲۰°- سانتیگراد تا مرحله بررسی انجام پذیرفت. با استفاده از آمار توصیفی میانگین، جداول و انحراف استاندارد شاخص‌های آمادگی جسمانی آزمودنی‌ها تعیین شد و به کمک آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر، بررسی تفاوت میانگین‌ها و ارتباط متغیرها، صورت گرفت. در صورت مشاهده اختلاف معنی دادر تعداد و درصد سلول‌های CD3, CD4, CD8 و CBC پلاسما از آزمون تعجبی مناسب (LSD) استفاده شد ($p \leq 0.05$).

آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر نشان داد که اجرای فعالیت ورزشی باعث کاهش معنی دار غلظت سلول‌های CD3, CD4, CD8 و CBC شده است ($p \leq 0.05$). برخی از سلول‌های ایمنی پس از فعالیت ورزشی قابل بررسی هستند. این پژوهش اهمیت فعالیت ورزشی را در تکثیر لکوسیت‌ها نشان می‌دهد. می‌توان گفت که فعالیت ورزشی موجب تغییرات در لکوسیت‌ها، CD4, CD3 و CBC شده است؛ اما موجب سرکوب عملکرد

© نشریه علمی - پژوهشی، فصلنامه علوم ورزش / سال پنجم، شماره یازدهم، بهار و تابستان ۱۳۹۱

دستگاه ایمنی نشده است. این تغییرات معمولاً موقتی و زود گذرند و در دوره بازگشت، به وضعیت استراحت باز می‌گردد و باعث کاهش ایمنی نمی‌شود. در این پژوهش سلول‌های ایمنی تغییر کردند و تاثیر فعالیت ورزشی بر آزمودنی‌ها معنی دار بود که ممکن است این تغییرات موقتی و به خاطر شدت و مدت تمرین باشد.

واژه‌های کلیدی: سلول‌های خون، فعالیت ورزشی، ایمنی اکتسابی

مقدمه

فعالیت ورزشی باعث بروز تغییرات در لکوسیت‌ها و سلول‌های CD4, CD8 و CD3 می‌شود (۲۱)، اما تفاوت‌های طرح تجربی و آزمودنی‌ها ارائه یک الگوی روشن از عملکرد لکوسیت‌ها را دشوار می‌سازد. این تغییرات در برخی گزارش‌ها با افزایش یا کاهش ارائه شده است (۱۶، ۲۳، ۳۱، ۲۵، ۱۱، ۱۷، ۱۲، ۶). تمرین بر درصد زیر رده‌های لئوسیت‌های خون به طور موقت اثر می‌گذارد که این امر در میان افراد با آمادگی جسمانی متفاوت به شکل مختلف بروز می‌کند (۸، ۷، ۳). در پژوهش کندال و همکاران طی فعالیت ورزشی، پاسخ‌های زیر رده‌های لئوسیت‌های خون، آثار طول مدت اجرا و آمادگی جسمانی آزمودنی‌ها، افزایش سلول‌های T لئوسیت و CD4 در افرادی که آماده تر بودند مشاهده شده است (۱۰). گزارش‌های فیبارن، فاستر و نیلسن حاکی از آن است که فعالیت ورزشی کوتاه مدت (متوسط تا ۴۵ دقیقه) به میزان ۱۰۰-۵۰ درصد، متناسب با میزان فعالیت، با افزایش لئوسیت‌ها همراه است و در دوره استراحت به وضعیت طبیعی بازمی‌گردد (۴، ۶). ولی شینکای و تواد اظهار کرده اند که فعالیت طولانی مدت متوسط (یک تا سه ساعت) با افزایش لئوسیت همراه است (۲۹، ۲۳). نتایج سوزر با افزایش معنی دار گرانولوسیت‌ها، منوسیت‌ها، لئوسیت‌ها و CD3 پس از ۶۰ دقیقه فعالیت بر روی ارگومتر همراه بود (۲۰). هاپونن و سوزوکی هم معتقدند که ورزش‌های خیلی سنگین کوتاه مدت، ورزش‌های طولانی مدت زیر بیشینه و ورزش‌های سنگین باعث افزایش نوتروفیل‌ها می‌شود (۹، ۱۲، ۲۷) که در وضعیت بازگشت به حالت نخستین، تا چند ساعت همه موارد فوق در سطوح بالاتری از حالت استراحت قرار داشته اند (۱۴، ۱۵) و چند ساعت پس از فعالیت به سطح طبیعی بازگشته اند (۲۰، ۲۲، ۲۹، ۳۲، ۱۹، ۲۲، ۲۵). بیژه، تاثیر دو نوع الگوی ورزشی استنتریک و کانسنتریک را بر شاخص‌های ویژه دستگاه ایمنی زنان ورزشکار بررسی کرد و به مقایسه تغییرات CD3, CD4, CD8 و NK پرداخت. عوامل فوق در هر دو گروه ورزشکار و غیر ورزشکار افزایش معنی داری داشته؛ ولی افزایش این دو عامل در انقباض استنتریک

بیشتر بوده است (۳۲). نتایج پژوهش تبریزی هم نشان داد که مقادیر نوتروفیل، CD4 و CD8 دانشجویان ورزشکار با انجام دادن یک فعالیت ورزشی درمانده ساز با افزایش معنی داری همراه است (۳۲). اما برخی از پژوهشگران متوجه کاهش تعداد منوسیت‌ها در حین دوره‌های تمرین شده اند که نشان می‌دهد تعداد منوسیت‌ها در حین تمرین معمولی یا دوره‌های نسبتاً کوتاه تمرین شدید تغییر چندانی نمی‌کنند، اما در حین دوره‌های طولانی تر، تمرین شدید ممکن است کاهش یابند (۱۳). یان و همکارانش کاهش عملکرد سلول‌های T لنفوسیت، لوکوسیت‌ها و CD3 را بر روی جوانان ۲۰-۳۹ ساله به هنگام فعالیت با شدت متوسط، بررسی کردند و متوجه شدند که با کاهش ایمنی ذاتی همراه بوده است (۵،۳۳). لانکاستر هم نتیجه گرفت که به دنبال فعالیت ورزشی، CD4 و CD8 کاهش می‌یابد و تمرین سبک تا ۸۵٪ آستانه بی‌هوازی نسبت به تمرین شدید تا ۱۰۰٪ آستانه بی‌هوازی تغییرات کمتری را در غلظت سلول‌های ایمنی نشان داده است. فعالیت با اکسیژن مصرفی بیشینه (۶۵٪، ۳۰٪، ۷۵٪) در زمان‌های مختلف (۳۰ دقیقه، ۶۰ دقیقه، ۱۲۰ دقیقه) نشان داد که بیشترین کاهش CD4 در طولانی‌ترین فعالیت (۱۲۰ دقیقه) ایجاد شده است (۱۰، ۶). بررسی‌ها نشان می‌دهد که برخورداری از آمادگی جسمانی، افراد را در مقابل پاسخ‌های ایمنی ناشی از تمرین حفاظت می‌کند (۲). در این پژوهش تاثیر اجرای فعالیت ورزشی بر میزان تغییرات CD3 و گلبول‌های سفید پلاسما مورد نظر است.

روش شناسی پژوهش: این پژوهش کاربردی و به صورت نیمه تجربی، با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون، با یک گروه انجام شد. در آغاز با توجه به متغیرهای تابع از شرکت‌کنندگان پیش‌آزمون به عمل آمد. پس از آن، آزمودنی‌ها تحت تاثیر متغیر مستقل قرار گرفتند. بلافاصله در پایان و ۶ ساعت بعد یعنی، در دوره بازگشت به حالت نخستین، پس‌آزمون به عمل آمد. جامعه آماری در دسترس، دختران دانشجوی مقطع کارشناسی رشته‌های غیر تربیت بدنی بودند. از میان دانشجویان داوطلب (۱۲۴ نفر) ۴۰ نفر از آنان به شکل تصادفی ساده برگزیده شدند که آنان نمونه آماری پژوهش را تشکیل می‌دادند. با توجه به پرسشنامه مقدماتی، آنها از شرایط عمومی تندرستی

برخوردار بودندو بیماری خاصی نداشتند پس از گرفتن رضایتنامه از آزمودنی‌ها، در مورد تمرین‌ها و آزمون‌های پژوهش، توضیحات لازم به آنان بازگو شد. پروتکل پژوهش درس تربیت بدنی عمومی یک، مشتمل بر مجموعه‌ای از تمرین‌های عوامل آمادگی جسمانی و حرکتی است. از میان عوامل آمادگی جسمانی، عوامل استقامت قلبی - تنفسی، استقامت عضلانی، چابکی، تعادل، هماهنگی، انعطاف پذیری و قدرت، انتخاب شدند. در آغاز ضربان قلب ذخیره کلیه شرکت کنندگان، با روش کاروونن^۱ تعیین شد (تعیین ضربان قلب بیشینه، با استفاده از معادله: سن - ۲۲۰ = ضربان قلب بیشینه) سپس تعیین ضربان قلب استراحت، تفریق ضربان قلب استراحتی از ضربان قلب بیشینه و تعیین ضربان قلب ذخیره صورت گرفت. آنگاه تعیین ۵۰ درصد و ۶۵ درصد ضربان قلب، ضربان قلب ذخیره، اضافه کردن ضربان قلب استراحت به این دو عدد تعیین و میانگینی از این محدوده، ۶۵-۵۰ درصد ضربان قلب ذخیره برابر با ۶۵-۵۰ درصد حداکثر اکسیژن مصرفی است. با توجه به شرایط شرکت کنندگان، پس از لحاظ درصد کردن ضربان قلب ذخیره، شدت و طول مدت فعالیت و برنامه اجرایی مشخص شد. برنامه اجرایی در یک جلسه درس تربیت بدنی ۷۵ دقیقه‌ای، به تفکیک در جدول یک آمده است:

جدول ۱. برنامه یک جلسه درس تربیت بدنی (۱)

برنامه اجرایی	جزئیات اجرا	زمان
گرم کردن عمومی	راه رفتن ها ، دویدن ها	۱۵ دقیقه
انجام دوی نرم و سبک	۲ ست اجرا با یک زمان استراحت	۹ دقیقه (هر بخش ۳ دقیقه)
گرم کردن اختصاصی	تمرین های کششی ، انعطاف پذیری ، گرم کردن مفاصل ، تمرین های تعادلی	۱۵ دقیقه
تمرین های قدرتی	تمرین برای عضلات بالاتنه ، شکم و ران ها ، یک نفره و دو نفره ، با استفاده از توپ طبی	۱۵ دقیقه
تمرین های چابکی	انواع فعالیت ها با استفاده از موانع ، خطوط ، طناب	۱۰ دقیقه
سردکردن	انجام دادن فعالیت های سبک و تمرین های معکوس	۵
زمان از دست رفته	آماده شدن برای اجراهای بعدی	۶ دقیقه

1- Karvonen

روش هاو مقیاس های اندازه گیری: بررسی CD3, CD4, CD8 با استفاده از روش فلوسایتومتری خون و آنتی بادی منوکلنال^۱ (تک خاصیتی) انجام شد. در این پژوهش فلوسایتومتر با سه رنگ مورد استفاده قرار گرفت که در طول موج های متفاوتی تحریک می شوند. پس از جمع آوری اطلاعات حاصل از دکتورها و پس از تجزیه و تحلیل کامپیوتری آنها اطلاعات حاصل به صورت کمی گزارش شد. آنتی بادی منوکلنال مورد استفاده، پریدینین کلروفیل^۲، متعلق به شرکت Dako و ساخت کشور دانمارک بود، که پس از چندین بار انکوباسیون و شست و شوی سلول ها، برای تجزیه و تحلیل در فلوسایتومتر آماده شدند. مشخصات دستگاه فلوسایتومتری با نام Partec مدل Pas، ساخت کشور آلمان، با مقیاس تعداد در صد سلول در ۱۰۰۰۰ سلول ایمنی بود. گلبول های سفید: اندازه گیری تغییرات با استفاده از تعیین تعداد گلبول های سفید خون محیطی و شمارش افتراقی آنها با استفاده از شمارشگرهای الکترونیکی انجام می گیرد. با شمارش افتراقی گلبول های سفید، نسبت جمعیت ها مثل نوتروفیل ها، لنفوسیت ها و منوسیت ها را می توان مشخص کرد. این کار با استفاده از یک شمارشگر و یا از طریق بافت شناسی و با روش گسترش خون تام بر روی لام میکروسکوپی انجام پذیر است.

شیوه اجرای پژوهش: بیست و چهار ساعت، پیش از پژوهش، مشخصات توصیفی آزمودنی ها مورد سنجش قرار گرفت و با استفاده از ترازوی پزشکی، قد، وزن و شاخص توده بدن همه شرکت کنندگان اندازه گیری شد، و تعیین درصد چربی با استفاده از کالیپر انجام گرفت. آزمودنی ها در محل حاضر شدند و پس از اینکه پزشک حاضر، سلامت آنان را تایید کرد، مراحل پژوهش آغاز شد (گرفتن ۶ CC نمونه خون درست پیش از اجرای فعالیت ورزشی، در حین اجرای فعالیت ورزشی آزمودنی ها، گرفتن ۶ CC نمونه خون بلافاصله پس از اجرای فعالیت ورزشی، و گرفتن ۶ CC نمونه خون ۶ ساعت پس از اجرای فعالیت ورزشی). نمونه های خون، در وضعیت نشسته و با استفاده از ورید آنتی کویتال دست راست اخذ شد.

1- Monoclonal

2- Per CP

سپس بلافاصله سانتریفوژ و در دمای 20°C - نگهداری شدند و پس از انتقال به آزمایشگاه مورد بررسی قرار گرفتند.

روش‌های آماری: در این پژوهش، پژوهشگر از روش‌های آمار توصیفی، میانگین، انحراف استاندارد و نمودار استفاده کرده است. با بهره گرفتن از آزمون کلموگراف - اسمیرنوف، طبیعی بودن توزیع تعیین شد و آزمون لوین نیز برای تشخیص تجانس واریانس مورد استفاده قرار گرفت. با استفاده از آزمون اندازه‌گیری‌های مکرر، بررسی تفاوت میانگین‌های متغیرهای وابسته در پیش، بلافاصله پس و ۶ ساعت پس از فعالیت ورزشی، مقایسه شد و سپس با استفاده از آزمون تعقیبی LSD بررسی تفاوت میانگین‌ها انجام گرفت. حداقل سطح معناداری در این پژوهش $P \leq 0/05$ بود. مشخصات نرم افزار آماری برای محاسبه و ارایه گزارش بدین شرح است (SPSS (version: 17 و EXCEL بود.

نتایج پژوهش: میانگین و انحراف معیار متغیرهای وابسته نیز در سه مرحله نمونه گیری خون تعیین شدند که در جدول ۳ آمده است.

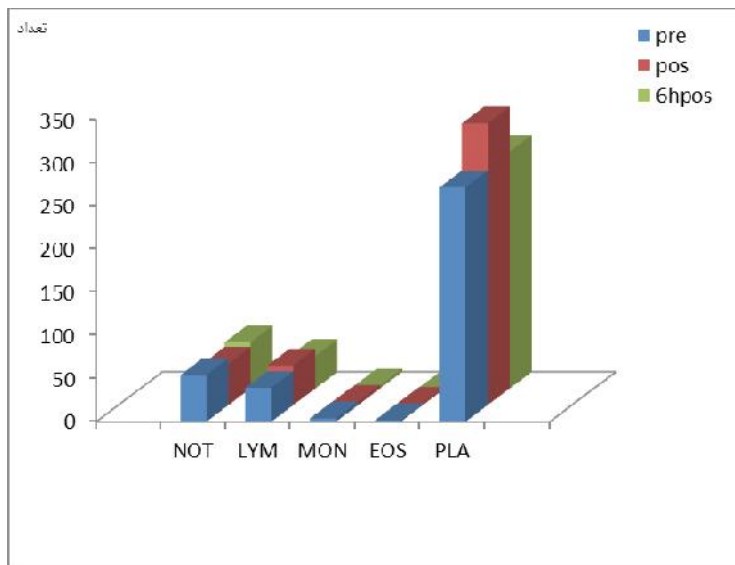
جدول ۲. میزان کل پلاسما و سلول‌های خونی (WBC -RBC و هماتوکریت)

میانگین \pm انحراف معیار			متغیر
مرحله			
پیش از فعالیت	پس از فعالیت	۶ ساعت پس از فعالیت	
۴/۷۸ \pm ۰/۲۶	۴/۹۹ \pm ۰/۲۱	۴/۸۲ \pm ۰/۳۷	RBC
۶۵۲۰ \pm ۱۳۴۸	۱۰۹۹۰ \pm ۲۴۱۳	۷۵۰۵ \pm ۱۴۰۲	WBC
۱۳/۶ \pm ۰/۸۲	۱۳/۱۴ \pm ۰/۶۴	۹۲/۱۳ \pm ۰/۷۸	هماتوکریت

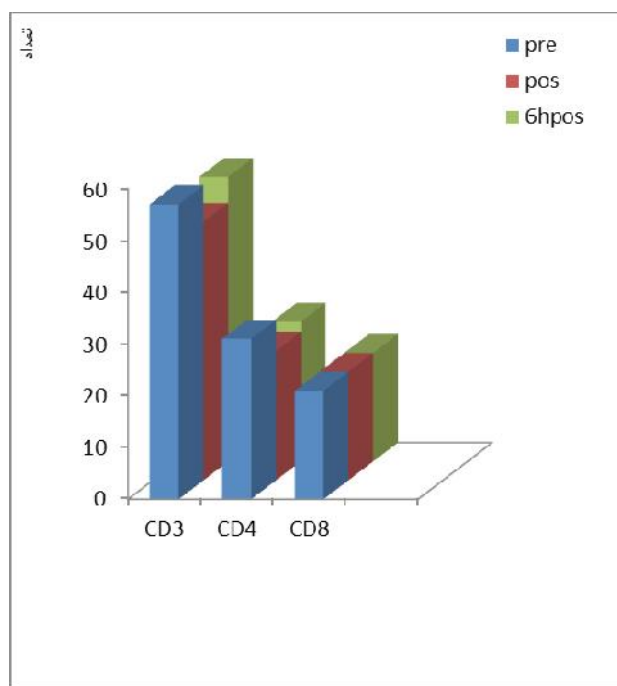
جدول ۳. مشخصات توصیفی متغیرهای وابسته

میانگین \pm انحراف معیار			متغیرهای پلاسما
مرحله			
پس از فعالیت	پس از فعالیت	پیش از فعالیت	
۲۷/۵۰ \pm ۳/۳۱۴	۲۵/۵۰ \pm ۴/۳۴	۳۱/۸۰ \pm ۴/۱۹	تعداد CD 4
۲۱/۹۰ \pm ۴/۱۱	۲۱/۹۰ \pm ۴/۰۹	۲۱/۹۰ \pm ۴/۱۸	تعداد CD8
۵۵/۴۵ \pm ۵/۸	۵۰ \pm ۵/۹۷	۵۷ \pm ۵/۷	تعداد CD3
۵۳/۵۵ \pm ۷/۶۴	۴۸/۲ \pm ۹/۱۳	۵۴/۶ \pm ۷/۵۹	تعداد NOT.
۳۷/۷۵ \pm ۵/۰۷	۴۶/۱ \pm ۹/۴۶	۳۹/۶۵ \pm ۵/۶۵	تعداد LYM.
۳/۳۵ \pm ۲/۰۸	۳/۸۵ \pm ۱/۶۹	۴/۰۵ \pm ۲/۴۸	تعداد MONO.
۱/۲۵ \pm ۱/۶	۱/۶۵ \pm ۱/۱۳	۱/۷ \pm ۱/۵۵	تعداد EOZ.
۲۷۴/۴۵ \pm ۳۹/۵۳	۳۲۶/۴۵ \pm ۳۹/۸	۲۷۱/۹۵ \pm ۳۸/۹۹	تعداد PLA.

همان طور که مشاهده می‌کنید، تعداد نوتروفیل‌ها پس از فعالیت کاهش یافته، ولی در ۶ ساعت بعدی با افزایش همراه بوده است، تعداد لنفوسیت‌ها و تعداد پلاکت‌ها پس از فعالیت افزایش و ۶ ساعت بعد، با کاهش همراه بوده است، تعداد منوسیت‌ها و ائوزینوفیل‌ها پس از فعالیت و ۶ ساعت بعد با کاهش همراه بوده است. مقایسه تغییرات CD3, CD4, CD8 و گلبول‌های سفید (نوتروفیل‌ها، لنفوسیت‌ها، منوسیت‌ها، ائوزینوفیل‌ها و پلاکت‌ها)، در سه مرحله خون‌گیری، در نمودار یک و دو مشاهده می‌شود.

نمودار ۱. تغییرات گلبول‌های سفید خون در سه مرحله

نمودار ۲. مقایسه تغییرات CD3, CD4, CD8

جدول ۴. نتایج آزمون تحلیل واریانس شمار گلبول‌های سفید با اندازه‌گیری مکرر (RM)

sig	F	
۰/۰۰۰*	۹۷/۰۸۱	CD4
۰/۰۸۳	۳/۸۱۵	CD8
۰/۰۰۰*	۱۹۴۳/۰۳	CD3
۰/۰۰۰*	۱۲۴۶/۷۸	نوتروفیل‌ها
۰/۰۰۰*	۱۱۶۵/۴۷	لنفوسیت
۰/۰۰۰*	۱۲۴/۶۸	مونوسیت
۰/۰۰۰*	۴۳/۰۵	ائوزینوفیل‌ها
۰/۰۰۰*	۱۲۱۹/۶	پلاکت‌ها

*: $P \leq 0.05$ معنی دار است.

با توجه به جدول ۶، کلیه تغییرات میانگین‌ها معنی دار بوده اند. نتایج آزمون تعقیبی LSD معنی داری تغییرات شمار CD3, CD4, CD8، نوتروفیل‌ها، لنفوسیت‌ها و پلاکت‌ها را پس از فعالیت ورزشی نسبت به پیش از آن تایید کرد، به طور کلی فعالیت ورزشی باعث تغییرات معنی دار مقادیر CD3, CD4, CD8، نوتروفیل‌ها، پلاکت‌ها و لنفوسیت‌ها شده است. تغییرات مونوسیت‌ها و ائوزینوفیل‌ها از نظر آماری معنی دار بوده؛ ولی آزمون تعقیبی LSD آنها را تایید نکرده است.

بحث و بررسی نتایج: در پژوهش حاضر شمار CD3, CD4 و CD8/CD4 بلافاصله

پس از فعالیت ورزشی نسبت به پیش از آن کاهش داشته است و تا شش ساعت پس از فعالیت ورزشی به سطح استراحت نزدیک شده است، ولی همچنان از میزان پیش از فعالیت ورزشی پایین تر بوده اند و CD8 بدون تغییر باقی مانده است. کاهش CD4 با نتایج استنسرگ و تافت همخوان است (۲۸،۲۶). به علت کاهش CD4 و نداشتن تغییر معنادار CD8، نسبت CD4/CD8 کاهش یافته است. گوترز تغییر نکردن CD8 را گزارش کرد که با نتایج این پژوهش همخوان است (۱۶). در مورد CD3 یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های گابریل مبنی بر کاهش

CD3 پس از فعالیت ورزشی همخوانی دارد، اما با نتایج یافته‌های نیلسون، نایمن و تود مبنی بر افزایش CD3 پس از فعالیت ورزشی همخوانی نیست. همچنین با نتایج پژوهش‌های کاموس که نداشتن تغییر شمار CD3 را گزارش دادند، مغایرت دارد (۶، ۱۶). می‌توان گفت که تعداد سلول‌های T در مرحله نخست فعالیت ورزشی با توجه به شدت و مدت آن افزایش می‌یابد و سپس تا پایان ورزش و ساعت‌ها پس از آن به طور تاخیری به زیر میزان استراحت پایین می‌افتد. بنابراین، زمان نمونه‌گیری خون در تعیین روند پاسخ سلول‌های T بسیار مهم است و یک بار اندازه‌گیری بلافاصله پس از فعالیت ممکن است افزایش اولیه سلولی را در زمان فعالیت ورزشی نشان ندهد و تنها حاکی از افت سلولی در پایان باشد (۴، ۳۲). همچنین انجام دادن فعالیت غیر متداول، باعث کاهش عملکرد سلول‌های T لنفوسیت و تحریک زیر جمعیت‌ها شده است (۲۴). افزایش این سلول‌ها ناشی از انقباض برون‌گرا، کراتین کیناز و لاکتات دی‌هیدروژناز گزارش شده و برخی هم آسیب و افزایش کاتکولامین‌ها را عامل موثر می‌دانند (۶، ۳۲، ۱۹) که احتمالاً در این پژوهش ظاهر نشده‌اند. همچنین نوع و شدت فعالیت هم موثر است. به هر حال، این تغییرات گذرا هستند و چند ساعت پس از فعالیت، به حد طبیعی خود بازمی‌گردند (۱۵، ۱۸). در پژوهش حاضر شمار نوتروفیل‌ها بلافاصله پس از فعالیت ورزشی نسبت به پیش از آن کاهش داشته است و تا شش ساعت پس از فعالیت ورزشی به سطح استراحت نزدیک شده، ولی همچنان از میزان پیش از فعالیت ورزشی پایین‌تر بوده است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های بالانین، نلسون و دستر، همخوانی دارد، اما با نتایج یافته‌های هاویل بریان، نلسون، گلیسین، فیربار، اراضی و آنسل که تغییر نکردن شمار نوتروفیل‌ها را گزارش دادند، مغایرت است (۳۲، ۳، ۴، ۶). اختلاف بین نتایج ممکن است مربوط به اختلاف روش تمرین، تاثیر شدت، مدت، میزان آمادگی، زمان خونگیری و شاید روش اندازه‌گیری باشد. در ضمن، نوتروفیل‌ها دارای یک پاسخ دو مرحله‌ای، به صورت افزایش کوچک اولیه، افت پس از فعالیت ورزشی، سپس افزایش دوباره در تعداد سلول‌ها تا چهار ساعت آینده هستند (۳۲، ۳۱). در پژوهش حاضر منوسیت‌ها بلافاصله

پس از فعالیت ورزشی کاهش معنی دار داشته که تا شش ساعت پس از آن نیز، ادامه داشته است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های مک کینون و اندون همخوان است و با پژوهش‌های نلسون، نمت، اراضی، هاویل، اورسن و شاراگ مغایرت دارد (۱۷، ۱۳، ۳۲). تغییرات منوسیت‌ها ناشناخته است، اما امکان دارد نشان دهنده نوعی تطابق مثبت با فشار بالای تمرین‌ها باشد. از طرف دیگر، کاهش تعداد منوسیت‌ها در خون در حین تمرین شدید ممکن است به علت توزیع دوباره و جایگزینی این سلول‌ها در محل‌های آسیب دیده بافت‌ها باشد (۲، ۹). در پژوهش حاضر بلافاصله پس از فعالیت ورزشی شمار ائوزینوفیل‌ها کاهش یافته است، اما این کاهش معنی دار نیست. شمار ائوزینوفیل‌ها تا شش ساعت پس از فعالیت ورزشی باز هم کاهش نشان داده است. نتایج این پژوهش با نتایج پژوهش‌های هاویل، اراضی و سیمونس همخوانی دارد، اما با نتایج کاظمی همسو نیست. با توجه به این موضوع و پژوهش‌های دیگر انجام شده، به نظر می‌رسد که ائوزینوفیل‌ها نقش و اهمیت کمتری در دستگاه ایمنی به هنگام فعالیت ورزشی داشته و بیشتر به هنگام آلرژی یا آسم و در مواقع بروز عفونت‌های انگلی، فعالیت بیگانه خواری از خود بروز می‌دهند و تغییرات آنها نسبت به فعالیت‌های ورزشی کمتر احساس می‌شود (۶، ۳۰، ۳۲).

در پژوهش حاضر، شمار لنفوسیت‌ها بلافاصله پس از فعالیت ورزشی نسبت به پیش از آن، افزایش داشته و تا شش ساعت پس از فعالیت ورزشی به سطح استراحت نزدیک شده است؛ ولی همچنان از میزان پیش از فعالیت ورزشی بالاتر بوده است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های هاویل، بریان، نلسون و فیبارن همخوانی دارد؛ اما با نتایج پژوهش‌های اراضی، نلسون و نایمن مغایرت است (۳۲، ۱۶، ۴، ۳۰). شدت فعالیت ورزشی عامل مهمی در تغییرات همه عوامل ایمنی بویژه لنفوسیت‌ها است (۳۲، ۹، ۲) از سویی، عواملی همچون، مدت، میزان آمادگی بدنی و میزان پاسخ‌های هورمونی نیز از عوامل تاثیر گذار بر پاسخ عوامل ایمنی و لنفوسیت‌ها به شمار می‌روند. همچنین تغییر میزان کاتکول آمین‌ها، می‌تواند یک عامل مهم در تغییر شمار لنفوسیت‌ها به هنگام فعالیت ورزشی و پس از آن باشد. اشاره شده که افزایش لنفوسیت‌ها به هنگام فعالیت و پس از فعالیت ورزشی نتیجه تکثیر سلولی است (۹، ۶). در

پژوهش حاضر شمار WBC بلافاصله پس از فعالیت ورزشی نسبت به پیش از آن افزایش داشته و تا شش ساعت پس از فعالیت ورزشی به سطح استراحت نزدیک شده است، ولی همچنان از میزان پیش از فعالیت ورزشی بالاتر بوده است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های هاویل، بریان، نلسون، فیربارن و نایمن همخوانی دارد؛ اما با نتایج پژوهش‌های اراضی، نتایج نلسون و نایمن مغایرت دارد (۳۲، ۳۰، ۱۵، ۱۴، ۴). تعداد زیادی از مقالات نشان می‌دهد که پس از فعالیت‌های ورزشی (از چند ثانیه تا چند ساعت) در تعداد گلبول‌های سفید، افزایش دیده می‌شود. میزان این افزایش سلولی متفاوت است و به ترکیبی از آثار مربوط به مدت و شدت تمرین‌ها بستگی دارد. علاوه بر این، عواملی که رها سازی هورمون‌های استرسی را تنظیم می‌کنند نیز، در میزان شمارش سلولی در حین ورزش تأثیر می‌گذارند. برخی افزایش اولیه گلبول‌های سفید را ناشی از فراخوانی لنفوسیت‌ها در مراحل نخستین می‌دانند، ولی تعداد سلول‌ها در مدت پنج ساعت به میزان اولیه بازمی‌گردند (۲، ۹) این کاهش شاید به خاطر مهاجرت سلول‌ها از گردش خون به بافت‌های آسیب دیده، یا به دلیل آزاد شدن سلول‌های حاشیه ای ذخیره شده در ریه‌ها، به داخل خون باشد (۲، ۱۷). در پژوهش حاضر شمارپلاکت‌ها بلافاصله پس از فعالیت ورزشی نسبت به پیش از آن افزایش داشته و تا شش ساعت پس از فعالیت ورزشی به سطح استراحت نزدیک و کمتر شده، ولی همچنان از میزان پیش از فعالیت ورزشی بالاتر بوده است. یافته‌ها نشان می‌دهند که آسیب‌های کوچک به سلول‌های عضلانی و خونریزی‌های احتمالی درون بافتی بر اثر فشارهای مکانیکی یا تولیدات سوخت و ساختی و کاهش آب پلاسما می‌تواند باعث افزایش پلاکت‌ها شود (۳۲، ۹).

به طور کلی تغییرات مهم در تعداد گلبول‌های سفید در اغلب موارد موقتی بوده و در مدت ۲۴ ساعت پس از یک جلسه فعالیت ورزشی به میزان طبیعی خود باز می‌گردند. این تغییرات نشان دهنده توزیع مجدد سلول‌های باقیمانده و ساخته شدن سلول‌های جدید هستند (۲، ۹). تناقضات ممکن است به اختلاف در آزمودنی‌ها، برنامه‌های تمرینی و نوع فعالیت ورزشی، شدت و همچنین زمان خونگیری مربوط باشد.

منابع

۱. گایینی، عباسعلی، رجبی، حمید. (۱۳۸۳). آمادگی جسمانی، انتشارات سمت.
۲. نامنی، فرح. (۱۳۸۷)، تاثیر یک دوره تمرین استقامتی منتخب بر تغییرات سایتوکاین‌ها و سلول‌های ایمنی پلاسمای زنان فعال پس از یک جلسه فعالیت وامانده ساز، رساله دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات.
3. Blannin A.K., Gleeson M., (1996), Effect of sub maximal cycling and long term endurance training on neutrophil phagocytic activity in middle aged men, British Journal of Sports Medicine, 30: 125-129.
4. Fairbairn M.S., Blackie S.P., Pardy R.L., Hogg J.C., (1993), Comparison of effects of exercise and hyperventilation on leukocyte kinetics in humans, J.App. Physiol., 75:2425-2428.
5. Febbraro M.A., Pedersen B.K., (2002), Muscle derived IL_6 : Mechanisms for activation and possible biological roles, the FASEB, 16:1335-1347.
6. Gleeson M., (2007), Immune function in sport and exercise, J. Appl. Physiol., doi: 10. 1152.
7. Gleeson M., (2002), Biochemical and immunological markers of over training, J. of Sports Sci. and Med., 1, 31-41.
8. Green K.J., Rowbottom D.G., Mackinnon L.T., (2002), Exercise T – lymphocyte function: a comparison of proliferation in PBMC and NK cell depleted PBMC culture, J.Appl. Physiol. 92 (6): 2390-5.
9. Huupponen M., Makinen L., et al. (1995). The effect of N-acetylcysteine on exercise induced priming of human neutrophils, International J. of Sports Medicine, 16:399-403.
- 10- Kendall A., Goetz H.L., Houston M., MacNeil B., Arumugam Y., (2002),

Exercise and blood lymphocyte subset response: intensity, duration, and subject fitness effects.

11. Kinderman W., Gabriel H., (1997), The acute immune response to exercise: what does it mean? *Int. J. of Sports Med.*, 1:S,28-45.

12. Lehman M., Mann H., Gastman J., et al., (1996), Unaccustomed high mileage vs intensity training related changes in performance and serum amino acid levels, *International J. of Sports Medicine*, 17:187-192.

13. Mackinnon L., Hooper S., Jones S., Gordon R., (1997), Hormonal, immunological, and hematological response to intensified training in elite swimmers, *Medical and Science in Sports and Exercise*, 29: 1637-1645.

14. Nielsen H. B., Secher N.H., Christensen N.J., Pedersen B.K., (1996), Lymphocytes and NK cell activity during repeated bouts of maximal exercise, *Am. J. Physiol. Regul. Integr. Physiol.*, 271:R222-R227.

15. Nielsen H. B., Secher N.H., Kappel M., Hanel B., Pedersen B.K., (1999), Lymphocyte, NK and LAK cell responses to maximal exercise, *Int. J. Sports Med.*, 17(1): 60-5.

16. Nieman D.C., Pedersen B.K., (1999), Exercise and immune function. Recent developments, *S ports Med.*, 27(2): 73-80.

17. Pedersen B.K., (1997), *Exercise immunology*, Hiedelberg: Springer.

18. Pedersen B.K., Toft A.D., (2000), Effects of exercise on lymphocyte and cytokines, *Br. J. Sports Med.*, 34:246-251.

19. Ronsen O., Pedersen B.K., et al., (2002), Leukocyte counts and lymphocyte responsiveness associated with repeated bouts of strenuous endurance exercise, *J. App. Physiol.*, 91:425-434.

20. Severs Y., Brenner I., Shek P.N., Shephard R.J., (1996), Effects of heat and intermittent exercise on leukocyte and sub population cell counts , Eur. J. Appl. Physiol. Occup. Physiol. 74 (3): 234-45.

21. Shaukat A., Ullah F., Jan R., (2003), Effect of intensity and duration of exercise on differential leukocyte count, J. Ayub. Med. Coll Abbottabad, 15(1).

22. Shek P., Sabiaton B.H., Buguet A., Radomski M.W., (1995), Strenuous exercise and immunological changes , Int. J. Sports Med., 16(7): 466-74.

23. Shinkai S., Shore S., Shek P., Shepard R., (1992), Acute exercise and immune function: Relation between lymphocyte activity and changes in subset counts, International J. of Sports Medicine, 13:425-461.

24. Sorichter S., Martin M., Julius P., Schwirtz A., et al., (2006), Med. Sci. Sports Exerc., 38(10):1739-45.

25. Spengler R., Greer D., (2003), Complete blood count (CBC), http://my.webmd.com/hw/health_guide_atoz/hw4260_asp

26- Steensberg A., Toft A.D., Bruunsgaard H., Sandmand M., Kristensen J.H., Pedersen B.K., (2001), Strenuous exercise decreases the percentage of type 1 T cells in the circulation, J. Appl. Physiol. , 91: 1708-1712.

27. Suzuki K., Naganuma S., et al., (1996), Effects of exhaustive endurance exercise and its one week daily repetition on neutrophil count and functional status in untrained men, International J. of Sports Medicine, 17:205-212.

28- Toft A.D , Jensen L. B., Febbraio M.A, Pedersen B.K., (2002), Cytokine response to eccentric exercise in young elderly humans, Am. J. Physiol. cell Physiol. , 283; c289-c295.

29. Tvede N., Kappel M., Pedersen B.K., (1993), The effect of light , moderate

تأثیر یک جلسه درسه ترییت بدنح دانشگاهها بر غلظت CD3, CD4, CD8 و CBC پلاسما ©

and severe bicycle exercise on lymphocyte subsets, natural and LAKcells ,lymphocyte proliferative response and IL2 production, International J.of Sports Medicine,14:275-282.

30 .Wilmore J., Costill D.,(1994),Physiology of sport and exercise , champaign IL, human kinetics.

31.Woods J.A.,(2005),Physical activity exercise and immune function , Brain, Behavior, Immunity, 19. 369-370.

32. WWW. Irandoc.ir

33.Yan H., Kurowia A., Tanaka H., et al., (2001),Effect of moderate exercise on immune senescence in men , Eur. J. Appl. Physiol., 86(2):105-11.